

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/50/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114010147
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2114010147.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Martina Žovinca, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. januára 2016, v trestnej veci obžalovaného S. O., nar. XX.XX.XXXX v R., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, prejednal odvolanie, ktoré podal obžalovaný proti rozsudku Okresného súdu v Trnave sp. zn. 2T/6/2014 zo dňa 24.04.2014, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného S. O., nar. XX.XX.XXXX v R., z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 24.4.2014 pod sp.zn. 2T/6/2014 bol obžalovaný S. O. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe,

že

hoci mu zo zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje nezaopatrené dieťa, rozsah ktorej mu bol určený na základe rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 16P/88/2012 zo dňa 17.10.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.11.2012 tak, že je povinný prispievať na výživu svojej maloletej dcéry K. O., nar. XX.X.XXXX sumou 250€ mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky Z. E., trvale bytom U., L. ul. XXX/X, si úmyselne v mieste bydliska, ani všade inde svoju vyživovaciu povinnosť vôbec neplní, čím mu za obdobie od mesiaca november 2012 doposiaľ vznikol dlh na bežnom výživnom vo výške 3.650,-€,

obvinený napriek existencii vyživovacej povinnosti sa neprihlásil do evidencie uchádzačov o zamestnanie, aby tak zvýšil možnosti nájdenia si práce, o výživu svojho dieťaťa neprejavil žiaden záujem a výživné neuhrádzal ani v minimálnom rozsahu.

Za to mu bol podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu bol výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určená skúšobná doba na 2 (dva) roky.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona, § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona bola obžalovanému uložená povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal obžalovaný odvolanie (č.l.124), ktorý prostredníctvom svojej obhajkyne(č.l.140-1) odôvodnil tým, že uvedený rozsudok napadá vo všetkých jeho výrokoch, nakoľko tieto považuje za nesprávne. Ku dňu podania tohto odvolania uhradil časť svojho dlhu na výživnom vo výške 300,-€ a postupne podľa svojich možností vynaloží všetko úsilie, aby celkový dlh úplne zanikol, čím zanikne aj trestnosť činu v zmysle ustanovenia § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Na druhej strane nesúhlasí ani s uloženým trestom, tento považuje za neprimeraný tomu, že doposiaľ nebol nikdy súdne trestaný, ani priestupkovo prejednávaný, trestná sadzba za tento prečin predstavuje rozmedzie od 0 do 2 rokov, to znamená, že nie je zrejmé, z akého dôvodu mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 rok s podmiennečným odkladom so skúšobnou dobou 2 rokov, pretože súd v tomto

smere iba formálne konštatuje, aký trest a v akej výmere ukladá, avšak bez akéhokoľvek náležitého ďalšieho odôvodnenia, čím sa stáva napadnutý rozsudok nepreskúmateľný a v nesúlade s ustanovením § 168 ods.1 Trestného poriadku.

Vyhlásenie o vine, napáda s poukazom na možný dôvod jeho napadnutia v zmysle ustanovenia 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., keďže má za to, že význam tohto svojho vyhlásenia riadne nepochopil a teda bolo porušené jeho právo na obhajobu zásadným spôsobom.

Vzhľadom k uvedenému navrhuje, aby odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm. a), písm. b) a písm. c) Trestného poriadku napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Svedkyňa Z. E. (matka mal. dieťaťa) v písomne podanom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného uviedla (č.l.142), že odvolanie je nedôvodné a založené na nepravdivých tvrdeniach. Odvolanie je chaotické a založené na budúcej skutočnosti, t.j., že dlh na výživnom uhradí, ako aj tým, že nepochopil význam vyhlásenia o vine. Je zrejmé, že sa iba snaží zbaviť svojej trestnej zodpovednosti, pričom na hlavnom pojednávaní bol súdom riadne poučený a na všetky otázky odpovedal „áno“, vediac o význame tohto vyhlásenia. Tvrdenie obžalovaného o neprimeranej výške trestu a jeho bezúhonnosti je takisto nedôvodné, nakoľko uložený trest je v strede trestnej sadzby a jeho výška bola odôvodnená. Obžalovaný bol právoplatne uznaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Navrhuje, aby odvolací súd odvolanie obžalovaného zamietol.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného. Obhajkyňa obžalovaného zotrvala na dôvodoch písomne podaného odvolania, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por..

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení §317 odsek 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone a dospel k zisteniu, že odvolanie obžalovaného Petra Guzmického nie je dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil :

prokurátor okresnej prokuratúry podal dňa 14.01.2014 pod č.2Pv579/13/2207 obžalobu na S. O. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Trestného zákona, okresný súd dňa 24.11.2014 vydal trestný rozkaz proti ktorému v zákonom stanovenej dobe podal obžalovaný odpor

okresný súd dňa 24.04.2014 vykonal hlavné pojednávanie, na ktorom vypočul obžalovaného S. O., ktorý v zmysle ustanovenia § 257 ods.1 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, ktoré súd prijal, vypočul svedkyňu Z. E., oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to správami z č.l.49-84, rodným listom maloletej č.l.48. rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 16P/88/2012 (č. l. 123), odpisom registra trestov, upovedomením o začatí exekúcie a exekučným príkazom

Okresný súd v Trnave predovšetkým vykonal na hlavnom pojednávaní dňa 24. apríla 2014 v rozsahu č. l. 21-124 spisu všetky dôkazy potrebné na meritórne rozhodnutie vo veci, tieto dostatočne a preskúmateľne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, rozhodnutie aj dostatočne a presvedčivo odôvodnil.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní priznal spáchanie skutku, na otázky v zmysle § 333 ods. 3 Tr. por. odpovedal áno, na návrh prokurátora konajúci okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a následne vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že dokazovanie bolo v tomto smere vykonané zákonnou a procesne správnou formou a v potrebnom rozsahu.

Vzhľadom na predmetné vyhlásenie obžalovaného a poučenie obžalovaného podľa § 257 ods. 5 Tr. poriadku, krajský súd preskúmal odvolanie obžalovaného len v rozsahu uloženého trestu.

K uloženému trestu :

Podľa § 207 ods.1) Trestného zákona : Kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrováť iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky

Podľa § 34 odsek 1) Trestného zákona : Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 odsek 4) trestného zákona : Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V dôvodoch rozsudku sa súd prvého stupňa pri ukladaní trestu riadil vyššie citovaným ustanovením § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, pričom v dosta-točnej miere zohľadnil účel trestu ktorým sa má zabezpečiť ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vyhodnotil odpis z registra trestov obžalovaného (obžalovaný nemá záznam), výpis z registra priestupkov (jeden záznam), prihliadol na vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, na základe čoho dospel k ustáleniu rozsahu poľahčujúcich a príťažujúcich okolností a k vyhodnoteniu ich vzájomného pomeru v zmysle ustanovenia § 38 odsek 2, odsek 3 Tr. zák., prihliadol na osobu obžalovaného, jeho pomery (nezamestnaný od roku 2012, kedy ukončil svoju podnikateľskú činnosť, na úrade práce evidovaný nie je) a možnosť jeho nápravy.

V zhode so závermi okresného súdu aj odvolací súd uzatvára, že okresný súd správne uložil obžalovanému podmienený trest odňatia slobody v strede trestnej sadzby so skúšobnou dobou v trvaní 2 (dvoch) rokov počas, ktorej (skúšobnej doby) je obžalovaný povinný zaplatiť zameškané výživné vo výške 3.650,-Eur v zmysle ustanovenia § 50 ods. 2, 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona.

Pretože odvolací súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.